

KORENBRIEF augustus 2018 (2)

FDZ DELFT · DINSDAG 28 AUGUSTUS 2018

'MESSA DI VOCE' ZINGT PRACHTIG

MAAR WAAROM DIE PLECHTSTATIGHEID

De 22 zangers van ‚Messa di Voce‘ zetten weer hun beste beentje voor in het concert ‚High Tea met Purcell‘. Het koor slaagde er zeker in zijn reputatie van kwaliteitskoor hoog te houden. Het stemmenmateriaal en een bekwame dirigent staan daar wel borg voor. Maar wat werd alles met een dodelijke ernst gebracht. Er kon geen lachje af, ook niet als er gezongen werd over een mus, die ‚met haar getjilp zoveel vrolijkheid schept‘ en ook werd met dodelijke ernst over ‚mijn glimlachende mooie meisje‘ gezongen. Omdat men niet geacht werd te applaudiseren na elk nummer, maar wel te kuchen, ontstond in de zaal een sfeer die meer aan een kerkdienst dan aan een blij zomerconcert deed denken. De zwarte kleding van zangers en musici maakte het er ook al niet beter op. Of zou de naderende brexit, waarvan de voorzitter in haar openingswoordje gewag maakte, zo op het koor drukken?

Stijlvol programma

Rond Henry Purcell, de ‚Orfeus Britannicus‘ las ik in het programmaboekje, stonden voorlopers en tijdgenoten van deze grote componist. Bij uitstek repertoire waarin ‚Messa di Voce‘ (renaissance en vroege barok) zich thuis voelt. Het blokfluitkwartet ‚Capriola‘ begeleidde hier af en toe, maar speelde ook zelfstandig een aantal stukken van Engelse componisten uit deze periode.

Uitgebalanceerde stemmen

‚Messa di Voce‘ zong weer mooi transparant, zoals we dat van dit koor gewend zijn. Mooie sopranen en stevige tenoren! Er werd zowel a capella als met begeleiding gezongen. Heel mooi uitgevoerd vond ik ‚Thou knowest Lord‘ uit Purcells' begrafenis muziek voor Queen Mary. Wat een mooie koorklank werd hier tentoon gespreid en wat een aandacht voor dynamische schakeringen. Prachtig.

Stof moet er af

‚Messa di Voce‘ trok met dit concert een vijftigtal bezoekers. Dat is niet veel en het koor verdient best meer, maar dan zal men toch meer aandacht moeten gaan besteden aan de presentatie. In de korenwereld wordt daar ook steeds meer over gesproken. Het was een mooi concert, maar levendig was het niet. In december zingt men een feestelijke Kerstmis van Charpentier, gelukkig weer in een kerk.

KNAPPE ZANG EN ORIGINELE GEDICHTEN BIJ KAMERKOOR 'BLUE VOCALS'

Bij hun jaarlijkse afsluiting van het seizoen wist kamerkoor ‚Blue Vocals‘ zich als een koor van hoog muzikaal niveau te presenteren, maar ook manifesteerde het zich meer en meer als een theaterkoor. De poëtische intermezzi droegen daar in niet geringe mate aan bij, maar ook de presentatie door Marion en vooral Marie José, een echt theaterdier.

What's in a name?

Dat was het thema van het concert. Men kon er alle kanten mee uit. En dat deed men ook. Tal van vooral meisjesnamen, maar ook geografische namen passeerden de revue. Een leuk idee om daar liedjes aan op te hangen. Maar ook de rolverdeling in het eigen koor kon men relativeren door zich af te vragen what's in a name, tenor of alt. Al jaren versterken nl. enkele dames de tenorsectie in dit koor. Zanger **Jeroen Spandaw** verdedigde dit in een zeer humoristisch sonnet. Hij had hier de tijdgeest aan zijn zijde. Maar ook zijn gedicht *Name Dropping* was erg toepasselijk, grappig en spits. Wat een luxe zo'n dichter in je gelederen te hebben. Op deze manier werden de poëtische intermezzi meer dan alleen maar leuke afwisseling.

Ook muzikaal in orde

Voor dirigent **Lauwrens van der Leer** moet het heerlijk zijn met zulke enthousiaste goede zangers te kunnen werken. Daar was nou eens eer aan te behalen. Doordat men alles uit het hoofd zong was het contact tussen hem en het koor optimaal. Daarbij zorgde pianist **Vincent de Mulder** voor een uitstekende begeleiding. Heel bijzonder was dat de heren ook apart zongen en hoe! Een volwaardig mannenkoor binnen Blue Vocals! *Julia, Bonny and Clyde, Michelle, Aquarius* en *the girl from Ipanema* waren voor mij de hoogtepunten.

Flitsende show

Er was zo veel afwisseling en kwaliteit in het gebodene, dat het uur voorbijvloog. De kwinklagen van Marie José, de humoristische gedichten en zeker ook de kleurige kleding brachten het talrijke publiek in een vrolijke stemming, ondanks het sacrale karakter van de ruimte, een kapel, die overigens over een goede akoestiek beschikte. Het was goed dat er geen pauze werd gehouden, de spanning bleef zo bewaard. „Blue Vocals“ mag net als vorig jaar weer terugzien op een zeer geslaagd concert

EEN 10 VOOR TIENJARIG ‚NEW SOUND‘

‚New Sound‘ bestaat 10 jaar en dat werd gevierd! Alles werd uit de kast gehaald om deze mijlpaal te markeren. En dat is gelukt. In een indrukwekkende show in een uitverkocht theater werd het publiek onthaald op tal van muzikale hoogstandjes.

Live, Laugh, Love

Dat was het motto wat men als titel aan dit jubileum had meegegeven. Het dekte zeker de lading. Wat een leven op het podium met 75 zangers, 10 danseressen, 2 solisten en nog eens een 17-koppig orkest in de orkestbak. Na 10 jaar leeft ‚New Sound‘ meer dan ooit. Dat het het enige koor in FDZ met een wachtlijst is, valt te begrijpen. Bij zo'n gemotiveerde enthousiaste groep wil toch iedereen wel horen? En dan staat dit koor ook al 10 jaar onder de bezielende leiding van **Richard FitzHugh**, een jubileum dat eigenlijk onderbelicht bleef. Toch is hij het die deze oudjes -sorry New Sound- tot grote hoogte getild heeft, ja het vanavond boven zich uit heeft laten stijgen. Te horen en te zien was dat zijn koorleden hem aanbidden, aan zijn lippen hangen, van hem houden. Hij had ondanks zijn plaats in de orkestbak alles in de hand, daarbij geholpen door beeldschermen in de coulissen.

Een lust voor oog en oor

De dirigent is bij de verwezenlijking van deze jubileumshow bijgestaan door regisseuse **Laura Burgmans**. Zij is er zeker in geslaagd zo'n grote groep in beweging te krijgen en geloofwaardig te laten acteren. De solisten sloten daar mooi bij aan. Veel indruk maakte **Milan van Weelden** met zijn volumineuze stem en aanstekelijke voordracht. Samen met het koor imponeerde hij in ‚Hellfire‘. ‚Downtown Delft Orchestra‘ zorgde voor een gedegen

feestelijke begeleiding. De danseressen van ‚Dancing Delft‘ pasten heel goed in het programma en in een nummer als ‚S.O.S.‘ voorzag het New Sound van ondersteunende bewegingen. Dat New Sound ook uitstekend a capella kan zingen bewees het in het gevoelig uitgevoerde ‚Danny Boy‘.

Musical en pop

Daaruit put het koor zijn repertoire. Best riskant voor een koor dat een minimum leeftijd van 50 en geen maximum leeftijdsgrens kent. De oudjes doen het nog goed is hier werkelijk een groot understatement. De ‚Jubileummedley‘ sloot af met Abba’s ‚Thank you for the music‘. Dat had niet beter gekund. Het is duidelijk dat dit koor in de ban is van muziek. En hun grote dirigent gaat hen daar gepassioneerd en professioneel in voor, al 10 jaar lang. New Sound kan de toekomst met deze dirigent, dit daadkrachtige bestuur, deze enthousiaste en gedreven leden en met nog een wachtlijst ook de toekomst zonder zorgen tegemoet zien. Deze uiterst verzorgde voorstelling is er het klinkende bewijs van. Hulde daarvoor.

KOOR STOPT NA TIEN JAAR

Het werd steeds moeilijker voldoende gekwalificeerde zangers voor het koor te vinden...

Hoe bizar, bezocht ik gisteravond nog een koor dat uitbundig zijn tienjarig bestaan vierde en dat vast van plan is nog zeker tienjaar door te gaan, nu bezoek ik een koor dat ook tien jaar bestaat, maar zijn laatste concert geeft. De reden is zeer respectabel en typeert ‚Choir‘. Het heeft de lat altijd heel hoog gelegd en in die afgelopen 10 jaar zeer hoogwaardige concerten gegeven, vooral met werken van Bach. Ik heb diverse concerten, die steeds tot de beste in Delft behoorden, mogen bezoeken. Er moet moed voor nodig geweest zijn om dit besluit te nemen

Ein Deutsches Requiem

Hoe toepasselijk bij dit afscheidsconcert. Maar laat ik kort zijn in mijn verslaggeving. Ik heb op het puntje van mijn stoel geluisterd, ontroerd en onder de indruk van zoveel kwaliteit. Wanneer ik mijn ogen sloot dacht ik naar een cd te luisteren. Nooit in Delft zo’n mooie uitvoering van dit prachtige werk gehoord. ‚Choir‘, inderdaad gestopt op een hoogtepunt, maar wat een verlies voor Delft.....

ZWOELE ZOMERAVOND MET ‚LADY AMAZONE‘

Een dag na het begin van de zomer gaven de zes energieke en muzikale dames van ‚Lady Amazone‘ hun zomerconcert onder de toepasselijke titel van ‚Midzomernacht‘. De Delftse journaliste Trudy van der Wees had hiervoor een libretto gemaakt, waarin de meest uiteenlopende songs konden worden samen gebracht. En zo was er bij ‚Lady Amazone‘ weer geen sprake van een concert maar van een onderhoudende show.

Vocal Leadership

Dirigent **Michel Poels** is geen dirigent zoals wij die bij de meeste koren kennen. Hij huldigt de nieuwe principes van de *vocal leader*. Dat houdt in dat hij veel ruimte creëert voor de zangers zelf. Dat doet hij al sinds de oprichting van deze groep. Dit verklaart voor een groot deel het eigenzinnige karakter van de groep, immers zoveel hoofden zoveel zinnen. De dames

hebben een grote inbreng in de repertoirekeuze, die dan ook zeer uiteenlopend is, van musical tot pop en klassiek. Ook worden kansen om solistisch naar voren te treden met beide handen aangegrepen. Hij is dus meer hun zangcoach, waarbij hem zijn ervaring als zangleraar goed van pas komt. Daarbij maakt hij ook arrangementen voor de groep en niet te vergeten is hij een uitstekend begeleider op de piano. Het publiek mag hem dan wel vaak niet zien, hij is alom aanwezig.

Powervrouwen

Dat zijn ze alle zes. Met maar 6 leden draait men er niet z'n hand voor om driestemmig te zingen. En a capellazang lukt even goed als zingen met begeleiding. En alles uit het hoofd! Ook kwamen de dames solistisch naar voren. Stuk voor stuk geschoolde stemmen. Al eerder roemde ik het niveau van de groep. Dat is onverminderd gebleven, al liet het verlies van een uitstekende sopraan en een zeldzame contra-alt wel zijn sporen na.

Mini-opera?

Trudy van der Wees had gezorgd voor leuke vaak humoristische verbindende teksten. Toch zijn niet alle zangeressen even zo goede actrices. Dat is wel jammer. Het was vaak wachten tot dat er een liedje kwam. Zou het geen idee zijn ook die teksten op muziek te zetten, zodat het een soort mini-opera wordt?

Groot succes

Tot twee keer toe was de foyer van het Rietveldtheater uitverkocht. Dat zegt wel wat over de populariteit van 'Lady Amazone'. Het publiek applaudiseerde langdurig. Ik deed dat vooral voor het prachtig uitgevoerde 'Don't stop me now' van Queen in een heel mooi arrangement van Michel Poels. Maar heldin van de show werd toch wel **Sandra Heerspink**, die het aandurfde de razend moeilijke waanzinsaria uit Lucia di Lammermoor van Donizetti inclusief de vele colaraturen te zingen. Ik kijk weer uit naar een volgend project van deze bijzondere groep.

COMING OUT BIJ 'ROCK ME AMADEUS'

'Rock me Amadeus' gaf wel een heel bijzonder concert, waar ik helaas vanwege vakantie niet naar toe kon. En dat terwijl het thema zo bijzonder was. Het ging me zeer aan het hart hier niet bij geweest te zijn. Voorzover ik weet is het voor het eerst dat een niet-gaykoor dit thema op zijn 'agenda' zette. Gelukkig was onze FDZ-fotograaf, Joop Bommelé, er wel zodat er toch een fotoreportage gemaakt kon worden.

'VOCALZZ' ZONG ONVERSTOORD DOOR EN LIET ZICH DOOR NIETS UIT HET VELD SLAAN

En daar stonden 10 studenten van Groover Jazz, 'Vocalzz' zo maar op een podium aan de eerbiedwaardige Oude Delft te zingen in het kader van de ontvangstweken voor de nieuwe eerstejaars van de TU. Het derde hen niet dat het verkeer vlak langs hun podium doordenderde, dat er in hun onmiddellijke omgeving gesoundcheckt werd en hun laatste nummer zelfs overstemd werd door een andere muziekoptreden in de buurt. Je moet wel erg enthousiast zijn om dan toch een uur stand te houden en voor niet meer dan 20 mensen te blijven zingen. Maar ja, als je jong bent, neem je veel voor lief. De tien zangers zongen alles uit het hoofd en deden dat zonder muzikale leider. En makkelijk

maakten ze het zichzelf niet, want het jazzy repertoire bestond uit veel close harmony en men zong alles a capella.. Gelukkig was de geluidsinstallatie wel uitstekend, want via 4 microfoons kwamen alle stemmen goed door. Vaak kwam de zang wel ongepolijst over en de intonatie was ook wel een dingetje. Maar ja, wat wil je in zo'n omgeving? De voertaal was Engels, tot drie maal toe werd in die taal om nieuwe leden gevraagd. Mikt men alleen op de internationale studenten van de TU? Helaas is dit enthousiaste koor nog geen lid van FDZ. Die telt 23 koren uit de regio, maar daar is nog geen jazzkoor bij.